

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 635/2015
02.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Горана Чавлине, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.С., због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С., адв. С.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 760/10 од 13.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 324/15 од 21.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С., адв. С.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 760/10 од 13.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 324/15 од 21.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 760/10 од 13.03.2015. године, окривљени З.С. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 08.04.2008. године до 23.04.2008. године.

Од окривљеног у смислу члана 246. став 7. Кривичног законика одузете су супстанце ближе описане у изреци првостепене пресуде, а окривљени је обавезан и да на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 19.300,78 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 324/15 од 21.05.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног З.С., адв. С.М. а пресуда Вишег суда у Београду К 760/10 од 13.03.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног З.С., адв. С.М., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи првостепену и другостепену пресуду и одбије оптужбу према окривљеном или пак исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С., адв. С.М., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, достављен је Републичком јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног З.С., захтев за заштиту законитости поднео је у смислу члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, с тим што не опредељује конкретно учињену повреду закона, али у образложењу наводи да у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен је закон који се не може применити, из чега произилази да се захтевом указује да је правноснажним пресудама учињена повреда закона на штету окривљеног из члана 439. став 1. тачка 2) ЗКП, јер у радњама окривљеног не стоје сва обележја кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, због којег је оглашен кривим.

Изнете наводе, захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела, за које је окривљени З.С. оптужен и оглашен кривим, произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног, је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован, и о томе на страни 4, став три образложења, дао веома јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и на исте упућује у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Стога и по налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела, за које је окривљен З.С. оптужен и оглашен кривим, произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из

члана 246. став 1. КЗ, па супротни наводи захтева браниоца окривљеног су неосновани.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.